

Lovforslag, saa maa jeg sige, at hvis disse Arbejdere refererer sig til Tekstilindustrien, er det blevet godtgjort for os i Udvalget — og jeg synes ogsaa, det er umiddelbart forstaaende og indlysende —, at Tekstilindustrien ikke har mindste Nytte eller Hjælp af det Forslag, her foreligger. Altsaa venter vi fra vor Side — baade de, der er valgt i Horsens, og de, der er valgt andre Steder — en energisk Støtte fra det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, naar vi henstiller, at man gaar videre og kommer med saadanne Foranstaltninger, der bl. a. ogsaa er i Stand til at hjælpe Tekstilindustrien og holde dennes mange Arbejdere beskæftigede.

Sluttelig skal jeg henvende et Par Bemærkninger til den højtærede Erhvervsminister. Ministeren begyndte sine Bemærkninger til mig med at fremhæve, at jeg atter i Dag havde fralagt Krisevænsudvalget Patentiteten til Forslaget, og han forstod ikke, hvorfor jeg gjorde det. Jeg gør det, fordi man fra visse Sider skubber Industriens Repræsentanter i dette Udvalg Faderværdigheden til Forslaget meget stærkt i Skoene; og hele den Argumentation, som er kommet frem her fra den højtærede Regerings og Regeringspartiets Side, er bygget paa nøjagtigt det samme: at det er et Forslag, der saa at sige kommer frem med Industriens eget Stempel, og ved at gaa imod det svigter vi Industrien. Det er altsaa ikke Tilfældet. Forholdet er, saaledes som jeg har udviklet.

Heroverfor har den højtærede Statsminister atter i Aften sagt, at han forstod ikke, hvad jeg mente med, at Forslaget var kommet fra Socialministeriet. Ministeren sagde, at han stadig ikke kunde finde dette Forslag fra Socialministeriet. Jeg maa her med den højtærede Formands Tilladelse maaske citere Bemærkningerne til selve den højtærede Erhvervsministers Lovforslag om Tilskud, hvor det paa første Spalte hedder, at Socialministeriets Arbejdsudvalg under 7. Oktober 1925 har afgivet den Betænkning, som ligger til Grund for Forslaget til Loven af 1. December s. A., og hvori det fremhæves, at „Arbejdsudvalget har været inde paa Overvejelser angaaende Muligheden af at finde en mere almindelig Form for Ydelse af Støtte til private Virksomheder“ end de andre, der blev foreslaaet senere. Man har været inde paa at anbefale midlertidig Støtte til enkelte Industrier — en Støtte, som man vistnok har tænkt sig i Form af Told eller Importregulering eller sligt, i alt Fald noget, der kunde se særdeles tiltalende ud for os —, men det er altsaa blevet opgivet, i Stedet derfor har man været inde paa Overvejelser om direkte Tilskud svarende til det Beløb,

som de ellers arbejdsløse Arbejdere vilde have faaet som Understøttelse, hvis Beløbet ikke var ydet til den paagældende Produktion — altsaa nøjagtig den samme Tanke, som ligger til Grund for det nu forelagte Lovforslag. Det fremhæves paa 2den Side i Bemærkningerne, at det er denne Tanke, det, uanset de Betæneligheder og Vanskeligheder, som Opgavens Løsning frembyder, nu ikke skønnes forsvarligt længere at lade ligge, fordi Forholdene er blevet saa vanskelige, og som man derfor har taget op i Krisevænsudvalget.

Jeg synes derfor, jeg unægtelig har Ret i at paastaa, at denne Tanke, som det er dokumenteret i Bemærkningerne til Lovforslaget, stammer fra Socialministeriets Arbejdsudvalg. Men i øvrigt er dette, som jeg allerede tidligere har fremhævet, kun et underordnet Spørgsmaal, og jeg gør kun mine Modbemærkninger, fordi den højtærede Statsminister udtrykkeligt nævnte, at han stadig ikke kunde finde dette Forslag fra Socialministeriet.

Angaaende Midlerne i Arbejdsløshedsfonden har allerede det ærede Medlem Hr. Slebsager gjort Rede herfor, og jeg kan ganske henholde mig til, hvad der er fremført fra den Side. Naar Ministeren siger, at de, der først kommer i Arbejde, er dem, der tærer paa Arbejdsløshedsfonden, vil jeg atter henvise til min Tale i Eftermiddags, hvor jeg netop paapegede, at Arbejdsløsheden i Industrien ligger saaledes, at man, hvis der ikke træffes effektive Foranstaltninger, maa befrygte, at det ikke vil lykkes at holde den nuværende Arbejderstab i Arbejde, og derfor vil det logisk blive i første Omgang Arbejdsløsheds-kasserne, der vil blive aflastet, og ikke Arbejdsløshedsfonden. Derfor forekommer det mig, at naar det oplyses af den paagældende Statsinstitution, nemlig Direktoratet for Arbejdsløshed og Arbejdsanvisning, at der af likvide Midler i Kassen vil være 1,7 Mill. Kr. pr. 1. Juli, medens vi skal lovgive om Krav og Anvisninger paa den samme Fond til et Beløb af 3. Mill. Kr., er det fuldkommen rimeligt fra vor Side, at vi sætter et stort Spørgsmaalstegn ved dette Forhold.

Den højtærede Erhvervsminister kom derefter ind paa Industriens Stilling til Lovforslaget og vor Stilling igen til Industrien, og den højtærede Minister fremsatte den Bemærkning, at han troede ikke, Industrien havde Lyst til at følge vore Veje eller Forslag og staa som Tiggere overfor de Organer, vi havde anvist, han vilde for Arbejdsgiverne saavel som for Arbejdernes Vedkommende sige, at den Slags Roller vilde han